

i de Epizootier, i hvilke en typhøs eller putrid Feber udvikler sig, vil Politivrigheden efter Omstændighederne have at paabyde en Afsondring imellem de syge og sunde Dyr og en Rensning af de Steder, hvor de syge Dyr have staaet.

§ 4.

Bed Miltebrand, Faarekopper, ondartet Klovesyge hos Faaret, ondartet Lungesyge hos Dren og Dvægpest sættes den hele Besætning, i hvilken en af disse Sygdomme er opstaaet, selv om dette er skeet ved Inoculation, under det Offentliges Tilsyn.

Dette skeer efter Indberetning fra den isølge § 1 tilkaldte Dyr læge paa Politivrighedens Befaling; naar Politimesteren ikke troer at burde tage Dyr lægens Indstilling til Følge, forelægges Sagen gjennem Amtet for Ministeriet. Tilsynet kan hæves af Politimesteren efter Dyr lægens Forslag; i Tilfælde af Uenighed afgjøres Sagen af Ministeriet.

Saalænge det Offentliges Tilsyn vedvarer, er Eieren pligtig at udføre de Foranstaltninger, som Politivrigheden i Medfør af denne Lov maatte paabyde.

Dyr lægen er pligtig at sætte sig efter de Forskrifter, som maatte blive ham givne af Ministeriet eller af den Veterinair, som af Ministeriet maatte beordres til Stedet.

§ 5.

De Foranstaltninger, som Dyrigheden, efter Forslag af Dyr lægen, kan paabyde, naar en Besætning er sat under det Offentliges Tilsyn paa Grund af de i § 4 nævnte Sygdomme, ere:

1. Afsondring af de angrebne Dyr fra de ikke angrebne, og i saa stor Afstand, som Sygdommens Natur udkræver;
2. Indespærring af de syge Dyr og Forbud imod, at de ikke angrebne Dyr af samme Besætning komme paa anden Mands Grund eller paa offentlige Veie;
3. Ansættelse af egne Dypasfere ved de syge Dyr og Benyttelse af egne Staldrequisiter.

4. Bortvisning af alle Uvedkommende fra de Stalde, hvor de syge Dyr ere henfattede;

5. Desinfection af alle de Personer, som have været i Berørelse med Dyrene;

6. Rensning af Stalden og de i Stalden indeholdte Gjenstande og Udluftning af samme;

7. Forbud imod Salg af noget Dyr af Besætningen;

8. Nedgravning af de døde Dyr i deres Heelhed eller af de Dele af dem, som ikke kunne benyttes uden Fare for Smittens Udbredelse, samt Bortfjernelse af Affald fra de syge Dyr og af Gjenstande, der have været udsatte for deres Paavirkning, naar Smitten kan antages at hæfte ved dem.

§ 6.

Bed Faarekopper og ondartet Klovesyge hos Faaret, kan Dyrigheden, hvis Flokken gaar paa Græs, bestemme den Afstand, i hvilken denne bør holdes skernet fra fremmede Græsgange.

§ 7.

Bed den ondartede Lungesyge hos Dren kan Dyrigheden, naar Dyr lægen er i Tvivl om Sygdommens Tilstedeværelse, fordre indtil 2 Stykker af den angrebne Besætning slagtede, for ved Obductionen at komme til Besked. Erstatning for samme gives efter de i § 9 fastsatte Regler.

§ 8.

Naar den ondartede Lungesyge nylig er udbrudt og kun har angrebet enkelte Besætninger, kan Ministeriet, saafremt der efter samtlige Omstændigheder er Grund til at antage, at Sygdommens videre Udbredelse derved vil kunne forhindres, befale de angrebne Besætninger eller Dele deraf nedslagne.

Saalænge Sygdommen kun er lidet udbredt, kan Dyrigheden fordre nedslaaet de Creaturer, om hvilke Dyr lægen har den Overbevisning, at de lide af den ondartede Lungesyge; men den er derefter pligtig at lade dem